

सुविहितमारण्यकशास्त्रबोधितं भक्तं ओदनं पंचमं कालं प्राप्येति शेषः ॥ प्रातःसंगवमध्याह्नापराह्णहात्यं चमं सायाह्नं प्राप्येत्यर्थः ॥ यद्वा प्रातःसायं प्रातःसायमिति कालचतुष्टयं त्यक्त्वा पंचमे प्रातःकाल इत्यर्थः ॥ दिनद्वयमतीत्य भुंक्ते इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ प्रायोऽनिद्र एव कथंचित्सुप्तोऽपि सीतेति वदन्नेव प्रतिबुध्यते ॥ ४४ ॥ स्त्रीमनोहरं स्त्रीसन्निधाने मनोहरं स्त्रीणां मनोहरं वा श्वसन्दीर्घोद्धासं त्यजन् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ रामसंकीर्तनेन अनिद्रः सततं राम इत्यादिना वीतशोका ॥ न मांसं राघवो भुंक्ते इत्युक्तेन

न मांसं राघवो भुंक्ते न चैव मधुसेवते ॥ वन्यं सुविहितं नित्यं भक्तमश्नाति पंचमं ॥ ४१ ॥ नैव दंशान्नमशकान्नकीटान्नसरीसृपान् ॥ राघवोपनयेद्वात्रात्त्वद्गतेनांतरात्मना ॥ ४२ ॥ नित्यं ध्यानपरो रामो नित्यं शोकपरायणः ॥ नान्यंचित्तयते किंचित्सुप्तुकामवशंगतः ॥ ४३ ॥ अनिद्रः सततं रामः सुप्तोपि च नरोत्तमः ॥ सीतेति मधुरां वाणीं व्याहरन् प्रतिबुध्यते ॥ ४४ ॥ दृष्ट्वा फलं वा पुष्पं वा यच्चान्यत्स्त्रीमनोहरं ॥ बहुशोहाप्रियेत्येवं श्वसंस्त्वामभिभाषते ॥ ४५ ॥ स देवि नित्यं परितप्यमानस्त्वामेव सीतेत्यभिभाषमाणः ॥ धृतव्रतो राजसुतो महात्मा तवेव लाभाय कृतप्रयत्नः ॥ ४६ ॥ सारामसंकीर्तनवीतशोकारामस्य शोकेन समानशोका ॥ शरन्मुखेनांबुदशेषचंद्रानिशेर्वेदेहसुता बभूव ॥ ४७ ॥ इत्यार्षे श्रीम० सु० षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ सासीतावचनं श्रुत्वा पूर्णचंद्रनिभानना ॥ हनूमंतमुवाचे दं धर्मार्थसहितं वचः ॥ १ ॥ अमृतं विषं संपृक्तं त्वया वानरभाषितं ॥ यच्च नान्यमनारामो यच्च शोकपरायणः ॥ २ ॥ ऐश्वर्ये वा सुविस्तीर्णे व्यसने वा सुदारुणे ॥ रज्ज्वेव परुषं बध्वा कृतांतः परिकर्षति ॥ ३ ॥

रामशोकेन समानशोका ॥ अंबुदशेषश्चंद्रोयस्यांसा ॥ शरत् लुप्तपट्टीकं ॥ शरदोनिशेव प्रकाशा प्रकाशयुक्तशरन्निशेव हर्षशोकवती बभूव ॥ ४७ ॥ इच्छाभिमानः ॥ इति रामाभिरामेश्री० सुंदरकांडे षट्त्रिंशः सर्गः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वचनं हनूमंत इत्यादि ॥ १ ॥ यच्च अनन्यमना इति वाक्यमाख्यायते तदमृतं ॥ यच्च शोकपरायण इति वाक्यमाख्यायते तद्विषं ॥ २ ॥ ऐश्वर्ये व्यसने इति च विषयसप्तमी ॥ ३ ॥